

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422203132
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6422203132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: Silverside, a.s., v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, za ktorého koná správca konkurznej podstaty UBC 2020, k.s., so sídlom Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, IČO: 53 151 135, zast. VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. B., toho času E. XX/XX, XXX XX C. D. B., zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.418,38 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 23Csp/65/2022-111 zo dňa 30. júna 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 23Csp/65/2022-111 zo dňa 30. júna 2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.163,45 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 52,20 Eur od 16.11.2019 do 12.5.2021, zo sumy 36,20 Eur od 13.5.2021 do 14.6.2021, zo sumy 16 Eur od 15.6.2021 do 13.7.2021, zo sumy 52,20 Eur od 16.12.2019 do 13.7.2021, zo sumy 51,99 Eur od 14.7.2021 do 12.8.2021, zo sumy 31,99 Eur od 13.8.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.1.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.2.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.3.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.4.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.6.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.7.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.8.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.9.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.1.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.2.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.3.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.4.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.5.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.6.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.7.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.8.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.9.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.10.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.11.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.12.2021 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.1.2022 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.2.2022 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.3.2022 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.4.2022 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.5.2022 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.6.2022 do zaplatenia, zo sumy 52,20 Eur

od 16.7.2022 do zaplataenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.8.2022 do zaplataenia, zo sumy 52,20 Eur od 16.9.2022 do zaplataenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,- Eur, splatných k 15 dňu v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplataenia sumy 1.418,38 Eur s príslušenstvom titulom neuhradenej istiny poskytnutého úveru, sumy 472,81 Eur titulom neuhradených zmluvných úrokov a sumy 272,26 Eur titulom vyčíslenej zmluvnej pokuty, t. j. spolu 2.163,45 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý sa táto zaviazala splácať v pravidelných splátkach po 52,- Eur (správne má byť 52,20 Eur, pozn. odvolacieho súdu); žalovaná sa so splácaním dostala do omeškania, preto ju veriteľ výzvou zo dňa 19.04.2019 vyzval na zaplataenie dlžnej sumy a upozornil ju na možnosť zosplataenia úveru. Nakoľko bol na veriteľa uznesením zverejneným v obchodnom vestníku dňa 29.09.2022 vyhlásený konkurz, dňom 30.09.2022 nastali účinky zosplataenia zo zákona (§ 46 ods.1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii).

1.2 Súd prvej inštancie vydal dňa 05.12.2022 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odôvodnený odpor, v ktorom vzniesla námietku premlčania; mala za to, že od výzvy zo dňa 19.04.2019 do podania žaloby dňa 31.10.2022 uplynuli viac ako tri roky; navrhla preveriť, či bol dodržaný postup v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) pre platné zosplataenie úveru. Žalovaná zároveň namietla zanedbanie odbornej starostlivosti veriteľa pri skúmaní jej schopnosti ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; v tejto súvislosti poukázala na svoj príjem – dôchodok, druh bývania ako aj na ďalších päť úverov, ktoré v čase poskytnutia predmetného úveru splácala. V nadväznosti na uvedené konštatovala, že veriteľ hrubým spôsobom zanedbal odbornú starostlivosť, ktorá skutočnosť má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Navrhla žalobu zamietnuť; pre prípad, že by ju súd zaviazal na zaplataenie akejkoľvek sumy, žiadala, aby jej boli povolené splátky vo výške 30,- Eur mesačne.

1.3 Žalobca v podanom vyjadrení zdôraznil, že v danom prípade došlo k predčasnej splatnosti úveru ex lege vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu, preto námietku žalovanej týkajúcu sa predčasného zosplataenia úveru ako aj vznesenú námietku premlčania označil za nedôvodnú. Pokiaľ ide o tvrdenie o nevyhodnotení schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou, tu žalobca poukázal na žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 30.10.2017, v ktorej žalovaná uviedla údaj o čistom mesačnom príjme vo výške 400,40 Eur a výške minimálnych výdavkov v sume 199,48 Eur; žalobca poukázal na vlastné šetrenie prostredníctvom informácii z príslušných databáz – Register Úverov, s.r.o., CRIF-nebank a Register insolvenčii; poukázal aj na ustanovenie § 7 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a teda na povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Žalobca považoval podaný odpor za nedôvodný; s úhradou dlhu v mesačných splátkach po 30,- Eur súhlasil.

1.4 Žalovaná zotrvala na tvrdení, že pri poskytnutí úveru došlo zo strany veriteľa k zanedbaniu odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver; zdôraznila, že súčet splátok ďalších piatich úverov predstavoval sumu 414,14 Eur, a teda prevyšoval výšku jej starobného dôchodku.

1.5 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a pripojenými listinnými dôkazmi; aplikoval ustanovenia § 497, § 502 ods.1, § 503 ods.3, § 504 a § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 52 ods.1,3,4, § 53 ods.9, § 565, § 544 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods.2, § 2, § 7 ods.1,2, § 9 ods.2, § 11 ods.1,2 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 3, § 3a ods.1,2,3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“). Na základe vykonaného dokazovania nepovažoval za sporné, že zmluvné strany uzatvorili dňa 27.11.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.000,- Eur; žalovaná uhradila sumu 1.253,- Eur, ktorá bola započítaná na úhradu istiny, zmluvných úrokov a poplatkov. Súd prvej inštancie sa primárne zaoberal vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku. Na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že

k predčasnému zosplatneniu úveru v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka žalobca nepristúpil, preto tvrdenie žalovanej, že k mimoriadnemu zosplatneniu úveru došlo pre neuhradenú splátku uvedenú vo výzve zo dňa 19.04.2019 označil za nesprávne. K predčasnému zosplatneniu došlo len pri posledných troch splátkach (15.10., 15.11. a 15.12.2022) priamo zo zákona v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu; splatnosť ostatných splátok nastala v zmysle dohodnutých termínov splatnosti. Okresný súd mal za preukázané, že žalovaná suma istiny vo výške 1.418,38 Eur predstavovala neuhradenú istinu splátok splatných od 15.01.2020 do 15.12.2022; keďže žaloba na súd napadla dňa 07.11.2022, bol toho názoru, že žiadna časť uplatneného nároku na zaplatenie istiny premlčaná nebola; vznesenú námietku tak súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú, a to aj vo vzťahu k vyčíslenému zmluvnému úroku a zmluvnej pokute.

1.6 Pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, okresný súd bol toho názoru, že obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch; vzhľadom na uvedené nepovažoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z.

1.7 Spornou medzi stranami sporu ostala skutočnosť, či žalobca pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupoval v súlade s ustanovením § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. či nedošlo k hrubému porušeniu povinností, kedy by bolo možné dospieť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle ustanovenia § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch. S ohľadom na vykonané dokazovanie okresný súd konštatoval, že veriteľ si pred poskytnutím úveru vyžiadal od žalovanej zákonom vyžadované informácie o jej príjmoch a výdavkoch ako aj údaje o jej osobnom stave; vykonal lustrácie v dostupných úverových registroch, z výsledku ktorých vyplynulo, že žalovaná bude mať dostatok voľných finančných zdrojov na splácanie úveru. Súd prvej inštancie na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ pred poskytnutím úveru žalovanej posúdil s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať úver; keďže k porušeniu povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. nedošlo, úver ako bezúročný a bez poplatkov nevyhodnotil. Zároveň poukázal na ustanovenie § 7 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že ak dlžníčka v čase poskytovania úveru vedela o tom, že jej boli poskytnuté aj ďalšie úvery, bolo jej povinnosťou tieto skutočnosti veriteľovi oznámiť. Pokiaľ žalovaná informáciu o ďalších úveroch veriteľovi neposkytla a tieto neboli zistené ani lustráciou v registroch úverov, žalobca ich nemohol pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver zohľadniť, čo však podľa názoru okresného súdu neznamena, že by veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, resp. že by hrubo porušil svoje povinnosti. Okresný súd mal za preukázané, že žalobca pri posudzovaní lustrácií z úverových registrov zohľadnil dva vylustrované úvery – od spoločnosti Home Credit Slovakia so splátkou 79,- Eur a ďalší úver poskytnutý žalobcom dňa 30.06.2017 so splátkou 69,18 Eur – spolu vo výške 148,18 Eur; ďalšie nevyhnutné výdavky zohľadnil v sume 199,48 Eur; nakoľko žalovaná deklarovala príjem vo výške 400,40 Eur a celkové zohľadnené výdavky predstavovali sumu 347,66 Eur, žalovanej zostávali voľné disponibilné prostriedky na úhradu splátok poskytovaného úveru. Podstatné pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo, že pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere si žalobca od žalovanej vyžiadal informácie, vykonal potrebné lustrácie v úverových registroch a takto zistené informácie zohľadnil pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa – žalovanej splácať úver. Prijatému záveru o schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver podľa názoru okresného súdu nasvedčovala aj jej platobná disciplína, keď riadne uhradila prvých 14 splátok a následne uhradila aj 9 ďalších splátok. Na základe uvedeného nepovažoval súd prvej inštancie obranu žalovanej za dôvodnú.

1.8 Okresný súd zaoberajúc sa oprávnenosťou uplatneného nároku na zmluvnú pokutu dospel k záveru, že aj v tejto časti žalobca uplatnil svoj nárok dôvodne. Dohoda obsiahnutá v čl. IX., bod 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere je totožná so znením ustanovenia § 3a ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. upravujúcim maximálnu výšku sankcií za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Žalobca si voči žalovanej uplatnil sankciu za omeškanie so splácaním peňažných prostriedkov vo výške 15 % ročne, ktorá zahŕňala zákonný úrok z omeškania v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne, ktorá výška sankcii bola v súlade s § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.; nakoľko bola zmluvná pokuta dojednaná v súlade s platnými právnymi predpismi, nepovažoval ju súd prvej inštancie za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

1.9 Na základe uvedeného okresný súd posúdil žalobu žalobcu za dôvodnú v celom rozsahu uplatnenej sumy 2.163,45 Eur pozostávajúcej z neuhradenej istiny vo výške 1.418,38 Eur, zmluvných úrokov vo

výške 472,81 Eur a zmluvnej pokuty za omeškané splátky vyčíslenej vo výške 272,26 Eur za obdobie od 16.11.2019 do dňa vyhotovenia žaloby, t.j. do 31.10.2022. Súd prvej inštancie aplikujúc ustanovenie § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, a to tak, ako špecifikoval vo výrokovvej časti rozsudku.

1.10 Súd prvej inštancie, so súhlasom žalobcu, zároveň vyhovel žiadosti žalovanej a povolil jej plniť uloženú povinnosť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,- Eur s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia.

1.11 Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods.1,2 v spojení s § 262 ods.1 zákona č.160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a v plnom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne; pre prípad, že by bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi akúkoľvek sumu navrhla, aby jej bola ponechaná možnosť splácania dlhu s príslušenstvom v splátkach po 30,- Eur mesačne. Odvolacie dôvody v odvolaní vyslovene nešpecifikovala ani nekonkretizovala zákonným ustanovením; z obsahu odvolania však možno vyvodiť, že namietala nesprávnosť skutkových zistení v zmysle ustanovenia § 365 ods.1 písm. f) C.s.p. ako aj nesprávnosť právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods.1 písm. h) C.s.p.

2.1 Odvolateľka označila výpisy z úverových registrov predložené žalobcom za nevierohodné a nespoľahlivé; uviedla, že žalobca preukazoval splnenie odbornej starostlivosti predložením výpisov z troch registrov – RegisterUverov s.r.o., Register úverov – CRIF – NEBANK a Register insolvenčných – z ktorých nebola schopná posúdiť, či ide skutočne o výpisy z daných registrov, nakoľko tieto listiny považovala za neúplné. S názorom súdu prvej inštancie, na ktorom postavil svoj záver o splnení odbornej starostlivosti veriteľa sa nestotožnila.

2.2 Žalovaná v odvolaní citovala ustanovenie § 7 ods.17 zákona o spotrebiteľských úveroch; v tejto súvislosti zdôraznila najmä jeho písm. b). Tvrdenie o zanedbaní odbornej starostlivosti žalobcu hrubým spôsobom s dôsledkami predpokladanými § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. odôvodnila tým, že jej jediným príjmom bol starobný dôchodok vo výške 400,40 Eur mesačne, životné minimum predstavovalo sumu 198,09 Eur; mesačný príjem žalovanej v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy bol znižovaný pravidelnými mesačnými splátkami ďalších piatich úverov spolu v sume 414,- Eur mesačne. Odvolateľka vychádzajúc z ňou citovaného zákonného ustanovenia § 7 ods.17 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch bola toho názoru, že žalobca mal povinnosť zisťovať informácie z úverových registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk; žalobca do registrov bankových informácií podľa žalovanej nenahliadal.

3. Žalobca písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej nepodal.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Odvolací súd po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie, premietnutých do výroku odvolaním napadnutého rozsudku a vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku predchádzajúceho konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a vec tak správne právne posúdil. Nakoľko je odvolací

súd rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, odvolaním napadnutý rozsudok preskúmaval z hľadiska odvolacích námietok uvedených v odvolaní.

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na konštatovaní, že žalobca pred poskytnutím úveru žalovanej postupom podľa ustanovenia § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. posúdil s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver; žalobca si od žalovanej vyžiadal údaje o jej príjmoch a výdavkoch, rodinnom stave, zohľadnil sumu životného minima ustanovenú od júla 2017 vo výške 199,48 Eur ako aj splácanie dvoch úverov vylustrovaných v úverových registroch spolu vo výške 148,18 Eur; hrubé porušenie povinnosti veriteľa okresný súd nevzhliadol, z ktorého dôvodu úver neposúdil ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C. s. p. v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie uvádza nasledovné:

7. Z ustanovenia § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa prípadne aj účel spotrebiteľského úveru; v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je veriteľ povinný pred poskytnutím úveru spotrebiteľovi posúdiť jeho schopnosť splácať úver s odbornou starostlivosťou. Odbornou starostlivosťou sa rozumie zohľadnenie výšky príjmu spotrebiteľa, nákladov na zabezpečenie jeho základných životných potrieb, výšky poskytovaného spotrebiteľského úveru a peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa; veriteľ je zároveň povinný prihliadnuť na dobu, na ktorú sa spotrebiteľský úver poskytuje a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

7.1 V ustanovení § 11 ods.2 zákon o spotrebiteľských úveroch rozlišuje dva prípady a špecifikuje z nich plynúce sankcie pre prípad, že veriteľ pri posúdení schopnosti splácať spotrebiteľský úver nekonal s odbornou starostlivosťou; prvá veta zákonného ustanovenia definuje prípad, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ustanovenia § 7 ods.1, ktorý postup má za následok, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru; so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zákon spája výlučne hrubé porušenie povinnosti danej ustanovením § 7 ods.1 (druhá veta ustanovenia § 11 ods.2).

7.2 Hrubým porušením povinnosti pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa rozumie posudzovanie schopnosti splácať úver spotrebiteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

7.3 Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná o poskytnutie úveru požiadala žalobcu prostredníctvom písomnej žiadosti, súčasťou ktorej boli okrem jej identifikačných údajov aj informácie o jej rodinnom stave, type bývania, zdroji a výške príjmu ako aj údaj o jej výdavkoch a disponibilných zdrojoch; veriteľ si pre posúdenie schopnosti splácať úver vyžiadal aj potvrdenie zo Sociálnej poisťovne o výpláte dôchodkových dávok, výpis z bankového účtu žalovanej a vykonal lustrácie v úverových registroch. Z uvedeného tak pre odvolací súd vyplýva, že veriteľ posúdil príjmy, výdavky a rodinný stav žalovanej, zohľadnil jej dovedajšiu úverovú záťažnosť (o ktorej mal vedomosť výlučne z lustrácií v úverových registroch) ako aj sumu životného minima na plnoletú fyzickú osobu; prihliadol na údaje z troch úverových registrov. Na základe uvedeného nemožno konštatovať, že by žalobca posudzoval schopnosti spotrebiteľa splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch či rodinnom stave žalovanej alebo bez prihliadnutia na údaje z úverového registra, ktorá skutočnosť by mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru; povedané inak, žalobca povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch hrubo neporušil, a teda nemohla nastúpiť ani zákonom predpokladaná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

8. Žalovaná v odvolaní namietla, že posúdením schopnosti splácať spotrebiteľský úver sa rozumie jeho posúdenie s ohľadom na informácie získané z jedného alebo viacerých úverových registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk. V kontexte takto vznesenej odvolacej námietky však

odvolací súd poukazuje na znenie zákonného ustanovenia § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. a z neho plynúcu žalovanou opomenutú skupinu veriteľov, a to veriteľov podľa § 20 ods.1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch; týmito sú veritelia, ktorým bolo Národnou bankou Slovenska udelené povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery bez obmedzenia rozsahu; patria sem nebankovní veritelia, pričom z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že ide o najpočetnejšiu skupinu subjektov finančného trhu na území Slovenskej republiky.

8.1 Odvolací súd reagujúc na odvolaciu námietku žalovanej, že žalobca ako veriteľ pred poskytnutím spotrebiteľského úveru nenahliadol do registrov bankových informácií, zdôrazňuje, že z dikcie zákona veriteľovi takáto povinnosť (nahliadnuť do bankového registra) neplynie; je na uvážení toho-ktorého veriteľa, v akom registri (registroch) lustráciu vykoná; zákon predpokladá len získanie údajov z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná dvojtretinovej väčšine všetkých veriteľov. Žalobca v priebehu konania predložil listiny osvedčujúce lustráciu v troch úverových registroch, z obsahu ktorých mal preukázané úverové zaťaženie žalovanej vo výške 148,18 Eur, ktorú sumu následne pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať poskytovaný úver zohľadnil; nemožno preto dospieť k inému záveru než tomu, že žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 ods.17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. splnil.

9. Odvolacia argumentácia žalovanej bola založená na tvrdení o porušení povinnosti veriteľa pri posúdení jej schopnosti splácať poskytovaný úver. Zákon o spotrebiteľských úveroch však nielen veriteľom, ale aj spotrebiteľom ukladá určité povinnosti. V zmysle ustanovenia § 7 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. je to práve spotrebiteľ, ktorý je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné pre posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalovaná si svoju zákonom stanovenú povinnosť nespĺnila, keď v žiadosti o spotrebiteľský úver neuviedla žiadne finančné záväzky voči iným či už bankovým alebo nebankovým spoločnostiam, a teda nesporne veriteľa zavádzala v otázke jej dlhov voči iným finančným subjektom.

10. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného, stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že postup žalobcu pred poskytnutím spotrebiteľského úveru nebolo možné vyhodnotiť ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktorá skutočnosť by mohla mať za následok konštatovanie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Z tohto dôvodu odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1,2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to aj v závislom výroku o trovách konania.

11. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 396 ods.1 v spojení s § 255 ods.1 C.s.p.; nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol v plnom rozsahu úspešnému žalobcovi. Z obsahu spisu však vyplýva, že tento sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril a v odvolacom konaní mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Keďže ostal žalobca v odvolacom konaní nečinný, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodovanie postupom podľa § 262 C.s.p. o priznaní nároku na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania za situácie, keď žalobcovi žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.
(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.